

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

SITGES

Número solt . 0'15 ptes.

Trimestre . . . 1'50

ESPANYA

Any 7 ptes.

AMÉRICA

Any . . . 2'50 pesos (or)

ANUNCIS,

ESQUELES, REMESOS

I RECLAMS

a preus convencionals.

BALLARINOS SITGES

Aquests dos fets primaris, fonamentals: el de la personalitat nacional de Catalunya i el de l'unitat d'Espanya enfortits per dues lleys correlatives: la de la llibertat que implica l'autonomia i espontaneïtat social, la de l'universalitat que porta a la constitució de potències mundials, se resolén en una fórmula d'harmonia qu'és la FEDERACIÓ ESPANYOLA.

E. PRAT DE LA RIBA

La Nacionalitat Catalana, Cap. VIII, El Nacionalisme polític

Són molts encara els ciutadans que, enlluernats per a brillantor de certes fórmules, tropassen amb els obstacles i cauen dins el fang de la mala ordenació municipal que 'ls envolta. Hi ha que atraure l'atenció de tots vers la ciutat, la vila, el poble, que són els fermentes i l'essència de la grandesa dels Estats i els punts lluminosos qui marquen, a demunt els mapes, el grau de civilització i cultura d'un país.

LA JOVENTUT NACIONALISTA

Manifest convocat al primer «Congrés de Govern Municipal»

REDACCIÓ

ADMINISTRACIÓ:

CARRER

DE LES PARELLADAS,

NÚMERO 9.

Els treballs es publiquen
baix la exclusiva res-
ponsabilitat dels res-
pectius autors.

No s' retornen

els originals.

Any XIII Sitges, 28 de Setembre de 1913 Núm. 625

Malvasia de Ca'n LLOPIS

Se'n ven a 10 rals litro
y també embotellada:

Sant Bonaventura, 19 : Sitges

LA OLIVERA: Major, 21: Sitges

Olis purs d'Oliva

Especialitat en Olis i Savons de Reus.
Classes superiors desde 1'35 pta. litro

Sabateria de Isidro Milà

Sant Pere, 416 : SITGES

En aquesta casa trovarà el públic
un inmens i variat surtit de calçat
: a preus sumament baratissims

FRASCOS DE COLA PELIKAN
De venda en aquesta impremta : 9, Parelladas, 9

= Instalacions eléctriques =

VALENTI ARRASA

Pròxima apertura de la Sucursal: Carreta, 21-SITGES

Aquesta antiga Casa, autoritzada per la
«Companyia Barcelonesa d'Electricitat»,
ofereix els seus servicis als veïns d'aques-
ta vila per a instalacions d'il·luminat, forsa
motriu, calefacció, telèfons, para-llamps,
: : : : timbres elèctrics, etc., etc. : : : :

Despatx Central, Estruch, 9 — Telèfon

B A R C E L O N A

La Leche condensada suiza
Marca La Lechera

La mas rica en principios
nutritivos. Recomendada con preferencia
por todos los Señores médicos como el
mejor alimento para niños y enfermos. Exi-
jase siempre la legítima leche condensada
de Cham (Suiza) marca La Lechera.
Rehusar otras marcas.

es la mejor

El Pressupost municipal i la minoria de l'Ajuntament

Quan se discutí 'l pressupost municipal ordinari per a enguany, la minoria julianera-socialista donà una prova palesa de la seva falta de serietat i de la seva insignificancia. El quefe — l'ex-Secretari Julià — combaté una partida darrera l'altra, amb peroracions substancials que foren victoriosament refutades pels Regidors de Acció Administrativa. En Mitjans secundà a son idolatrat cosí amb uns quants baladfeigs. En Duràn s'abstingué d'assistir a la discussió deixant d'il·lustrar al Consistori amb les llums del seu talent i d'abrir-lo amb sa oratoria cansonera de pagès petulant i doctrinari. En Llauredó... (d'En Llauredó aleshores, com ara, ja ningú's recordava de que fos membre de l'Ajuntament). — Cap orientació nova, cap observació profitosa, cap espurna de seny aportà la minoria julianera-socialista a l'hora trascendental de la confecció dels pressupostos. Mentre uns de sos individus perdien el temps i el feien perdre en debats insulso, els altres ni la molestia's prenien de fer veure que s'interessaven per estudiar i regular la vida econòmica del Municipi.

«Preguntaràs, amic lector, si al discutir-se 'l pressupost ordinari per a 1914's' han esmenat els Regidors de la minoria? — Si esmenar-se fos sinònim d'empitjorar, hauriem de contestar que la es-

mena de la minoria ha sigut asombrosa. En Llauredó ha *actuat brillantment* — brillant per la seva ausencia com l'any anterior. L'insigne baladrer Mitjans s'ha fet èmul de son correligionari Llauredó. En Julià s'ha tencat un prudent mutisme. I En Duràn quasi s'ha limitat a tocar campanes. — Val la pena de parlar-ne.

Vuit dies permanesqué 'l projecte de pressupost sobre la taula, per a que poguessin estudiar-lo 'ls Regidors. Transcorregut aquest plaç, en l'última sessió municipal es donà compte del projecte, i un cop llegida la memoria explicativa i el resum per capítuls s'inicià discussió sobre la totalitat. En Julià en protesta: demana que's llegeixin una a una totes les relacions de detall i proposa que després torni a quedar vuit dies més el projecte demunt la taula... per estudiar! — Volèu una forma més descarada i, per lo tant, més estúpida de fer obstrucció? En Querol i l'Alcalde li feren entendre que la majoria no estava disposada a cooperar a tan barroera comedia, i la discussió comensà, no sense que 'l pobre ex-Secretari anunciés que donava son vot contra la totalitat del projecte de pressupost i contra les partides que l'integren. I, tal dit, tal fet: ja no tornà a obrir boca l'ex-terrible Julià, si no per a repetir una o dues vegades més que votava en contra de tot.

L'actitut d'En Julià és còmoda, però és pobra i vergonyosa. Quina falta d'enginy la d'aquest home tan entremaliat en sos bons temps! El seu mal no vol soroll, i calla per a que 'ls altres no l'axordin amb retrets. De la torpe batalla a que s'arribà l'any passat, va sortir-ne pitjor que de l'aventura dels molins de vent D. Quijote de la Mancha. Però ara ha renunciat a discutir.

Va cansat, sembla abatut: una oposició sistemàtica com la que ve fent el despatxat ex-Secretari contra unes Administracions honorades, també deu acabar per fatigar. I quan se'té la teulada de vidre la fatiga deu venir més aviat, per temor a la trencadissa. — En Querol va punxar-lo, an En Julià, però En Julià, com els toros fugits, no prengué pica. «Discuteixi-li deia. — Jo'm pensava que si la nostra obra li desplaïa la combatria amb un contra-projecte meditat i valent. Però, callar i negar el vot, és cosa tonta i ridícula. En Julià's posà un punt a la boca i repantigat en son cadiral escoltà la lectura del pressupost com qui sent ploure. — D'això s'en diu administrar i fiscalitzar!

En Duràn — que malgrat el processament continuà de Regidor actiu — combaté la totalitat del projecte, d'una manera mansoia que donava pena. No està conforme en que's retribuïessin al Secretari 'ls treballs extraordinaris que ha de realitzar amb motiu de la reorganització de les Oficines, i no hi està conforme si no s'augmenta un ral el sou dels empleats que no han sofert augment de feina: és partidari d'establir un arbitri sobre les taules de

café que al estiu alguns industrials treuen al carrer: vol posar un altre arbitri sobre 'ls tocs de campana de luxe: creu que s'ha de rebaixar l'interès dels prestamistes, i amb els diners que de tot això s'obtidran pensa millorar la Ensenyansa que's dona a les Escoles públiques. I, res més. Ah! si! És contrari del Consums. També podia dir que ho és de l'arbitri què està afecte 'l gallinam: ¿no us sembla? — Les matuteries que mesos enrera popularitzaren el nom del Regidor socialista demostren bé prou quines són les idees d'En Duràn en aqueix punt.

Voler que hi hagi empleats que facin feina de franc si no s'apuja el jornal dels qui no han de treballar més que abans, no saviem qu'entrés en el programa socialista; però En Duràn ens digué que ses paraules expressaven la opinió de sos correligionaris, i bé s'ha de creure. — L'arbitri sobre les taules de café ja podria proporcionar un bon ingrès, ja! Cinc o sis duros a l'any bé 'ls rendiria! — Els drets sobre 'ls tocs de campanes també podrien omplir la caixa comunal. N'hi ha tants de toca-campanes com En Duràn que haurien de satisfer el nou arbitri! — La rebaixa del tipu d'interès que 'ls prestamistes cobren, així mateix seria important... si 'ls prestamistes, en canvi, no reclamaven l'extricte compliment de les altres condicions mitjansant les quals deixaren els diners al Municipi i que aquest devia haver-les complert molt abans d'entrar a la Casa de la Vila 'ls elements d'Acció Administrativa. — Amb tot això, que vé a esser igual a zero, i amb la

rebaixa dels consums, es podrien emprendre grans reformes per a millorar la Ensenyansa. Sino que En Duràn s'oblidà d'explicar la fórmula per operar el miracle.

Una nota còmica que no ha de quedar al tinter. Votada la totalitat del pressupost, comensà la discussió i votació detallada, partida per partida. La primera relació era la d'ingressos en que's consigna la renda de la làmina de Propis. En Julià repeteix que vota en contra de aquesta partida i de totes les que vinguin. El President pregunta an En Duràn en quin sentit vota, i En Duràn respon que si hi ha un Regidor que voti en contra, ell també. El President li adverteix que si; qu'En Julià vota en contra. — «Doncs, jo també!» — exclama l'incondicional Duràn. En Querol li diu extranyar-se de que voti contra l'ingrès en caixa de una renda llegendària del Municipi i li pregunta si prefereix que, com en altre temps, ingressi a la butxaca d'En Julià. En Duràn cau del burro, vota a favor de la esmentada partida i fa bondat de la bona fins al cap-de-vall de la discussió.

En resum. Que la minoria-julianera-socialista ni sab lo qu'és el pressupost ni falta que li fa. Per fer obstrucció i dir tonteries, la serietat és un destorb.

Un vaixell cremat devant de Sitges

Cap a les onze del matí del passat dimarts, comensà a córrer la veu de que davant de nostra platja i a no gaires

milles de la costa hi havia un vaixell de vela demanant auxili i fent grans esforços per a dirigir-se cap a terra.

Escampada ràpidament per la població tan desagradable nova, prompte comença a acudir a la platja una gran gentada, que augmenta d'un modo considerable al sentir-se que les campanes de la Parroquia estaven tocant a foc, degut a que algú, havent observat, desde terra estant, que del vaixell de referència en surtia fum, havia acudit a avisar per a que s'és l'esmentat senyal d'alarma.

Desseguida, ja ningú va pensar en altra cosa que en la manera de prestar auxili al barco sinistrat, del qual a mida que avensava el temps anava surtint fum en quantitat més esfereïdora.

No cal dir que lo primer en què va atinar-se fou en varar el bot-salvavides; mes, jeh dissortit! aquest no's trobava pas en condicions d'ésser utilitzat, per la senzilla raó de que tenia les vàlvules a arreglar a Barcelona.

Tenint això en consideració, i, per altra part, comprenent qu'era imprescindible prestar auxili d'un modo o altre, uns quants abnegats mariners, al cap dels quals figurava el conegut per En Ma, decidiren varar la barca de aquest, amb tota llestesa; i bogant, bogant fermament, es dirigiren cap en socors del vaixell que tan d'apuros passava.

Altra barca fou llençada a l'aigua en aquells moments de frisança: la «Sant Lluís», comanantia el patró J. Capdevila i pujanthi, entre altres coratjoses persones, el metge D. Joan R. Benaprés, disposat aquest a prodigar els seus serveis científics a la tripulació de aquell barco en cas de que desgraciadament es fessin necessaris.

Altres barques després es feren també a la mar, arribant aquelles aprop del bastiment incendiari quan acabaven de arribarhi algunes de Vilanova juntament amb l'escampavies «Cocodrilo», que per casualitat aquell dia es trobava fondejat en la platja de la esmentada veïna població.

Mentrestant, i en ocasió de que nostra digna primera autoritat local comunicava per telefon al Govern Civil de la Província lo que aquí devien succeir, i en aquell Centre oficial es disposava la preparació d'un remolcador del Port de Barcelona, amb material de salvament i extintor d'incendis, per a sortir desseguida amb rumbo a la nostra rada; uns quants homes decidits, que contemplan desde la platja els moments del vaixell sinistrat i pressentien l'atribulació en que la seva gent devia trobar-se, impulsats per un sempre lloable sentiment humanitari vararen el bot-salvavides de la Societat Espanyola de Salvament de Naufracs, prescintint de les advertencies que per part de qui podia saberho se'ls feia, de que amb tal acció anaven a cometre una imprudència que podria surtillihi cara, mancat, com ja hem dit qu'estava, aquell dia, el bot, de les indispensables vàlvules de desembràs.

I succeí lo qu'és cosa natural succeís: el bot-salvavides, a la poca estona de haver entrat al mar, comença a fer aigua, la qual, sense les vàlvules, al revés de lo que passa quan hi són, es quedava a dintre l'bastiment; començant a omplir de tal manera, que obligà als seus tripulants, impotents quasi ja pera governarlo, a fer senyals envers la platja, en demanda d'auxili.

Uns quants valerosos joves, al cap dels quals hi figurava En Vidal-Ribas, vararen desseguida una altra barca, que acudí en auxili de l'insubmergible, remolcantlo després cap a la platja; remullats sos tripulants de cap a peus.

No cal pas dir que durant una bona estona, l'atenció de la gentada que hi havia a la platja estigué tan fissa en aquest accident, — que per fortuna no tingué altres conseqüencies que les esmentades, — com en les evolucions de les barques al voltant del barco sinistrat.

Aquest pot dir-se que a penes es veia, de tanta i tan espessa fumerada com ne surtia... Amb tot, pels moments de les barques auxiliadores, donava-s a comprendre que els treballs de salvament se efectuaven amb regular normalitat, encara que, per altra banda, es comprenia que l'incendi en el vaixell havia pres un increment esgarriós, que sens dubte acabaria per destruirlo.

Cap a les dues de la tarda, observant-se que una de les barques que havia surtit de aquí tornava ja cap en terra, es tingué la esperança de comptar dintre no gaire temps amb notícies concretes del sinistre, notícies que no cal dir amb quanta i quanta ansia tothom desde feia molta estona esperava.

A mida que l'bastiment patronejat per En Capdevila s'acostava envers la platja, la febre senca espectació del públic anava augmentant per graus... Ja s' distingeix qui són els que tornen... Ja s' veu al Sr. Benaprés, cobert amb l'impermeable, i amb cara i actitud tranquil·litzadores... Mes el públic es dona desseguida compte de una novetat, de un detall corpenedor: en la barca, girant de tant en tant els seus humitejants ulls envers la nau que crema arborada en mitj de la immensitat del blau pelac, se hi veu un noi, un noi, que no ha marxat pas de aquí; que no és d'aquí, pas; que no vesteix pas la roba que la gent de mar aquí acostuma... Un presentiment intrigant invadex la pensa de tots els espectadors: perteneix, aquest noi, a la tripulació del vaixell sinistrat? Prompte ho sabem.

Atraca la barca: baixa d'ella el senyor Benaprés; fan-lo mateix altres que hi venien; i, per fi, baixa també l'noi, foraster. Aquest, tan prompte com posa els peus en terra, prorromp en amarc plor... Ja no hi ha dubte: és dels salvats! Cents brassos allavors se'l disputen carinyosament; i tothom li prodiga paraules de consol i animació.

Mentrestant, el Sr. Benaprés, a qui envoltaven infinitat de persones assediades a preguntes, refereix alguns detalls respecte al vaixell sinistrat: Aquell és la goleta «Joaquina», de la matrícula de Palma de Mallorca, que procedeix de Sant Carles de la Ràpita i anava cap a Cete (França) amb carregament de boba. Per de prompte, la tripulació està tota salvada, i es troba a bordo de les barques qu'envolten el vaixell. Ara està treballant-se per a salvar poca o molta càrrega, que s' disposa en les mateixes barques... El bastiment es difícil que se salvi, perquè l'foc n'està ja molt apoderat... Aquest noi que hem dut nosaltres, és el primer que aquesta matí nada se n'ha adonat de que al barco's calava foc, la causa del qual ningú sap pas a què atribuir-la.

I, obrint pas amb molta dificultat per entre l'atapada multitud que l'envolta, el Sr. Benaprés, acompanyat de varis amics, es dirigeix cap al seu domicili, on es troba reposant el noi salvat, el qual és objecte de tota mena de atencions per part de tothom que's troba a la casa i molt especialment per la distingida família de l'esmentat senyor, que amb exquisita sollicitud el reconforta material i moralment.

Al mitj del mar, mentrestant, la desventurada «Joaquina» continua cremant horrorosament, aixecant cap al cel una espessa columna de fum que eclipsa els ardents raigs del sol: allò sembla talment un volcà, en plena erupció, sorgit tot d'una de les misterioses entranyes del mar, tan quiet i maligne alhora.

A la platja hi prossegueix estacionada una gentada extraordinària que contempla encuriolada les evolucions que entorn de la nau incendiada estan fent les barques auxiliadores. An aquestes, ara se les veu arreglar-se; després se les observa avensant totes a la vegada, seguint a darrera d'elles el vaixell sinistrat... Es que l'estan remolcant, per a apartarlo del lloc on, cas de quedarhi, constituiria un constant destorb per a les embarcacions que's dediquen a la pesca per arrastre... Més tart, se les distingeix que, abandonant la nau flamejanta, es dirigeixen cap a terra.

Per fi arriben a la platja, i es veu que de algunes d'elles salten set o vuit homes forasters: són els infortunats tripulants de la desventurada «Joaquina», els quals tan bon punt posen el peu a terra pregunten pel seu company d'infortuní, el noi que's troba a can Benaprés. Se els acompanya cap allí; ont se les reconforta i ont acudeix el Sr. Alcalde per a emportar-se a hostatjar a l'Hotel Subur ent tenen el dinar preparat. Mes el senyor Benaprés no vol que's moguin; i allí dinen, i allí amb llàgrimes als ulls refereixen detalladament les angúnies i penalitats que acabèn de passar, i, per fi, no troven paraules amb què expressar el seu profon reconeixement a la

població de Sitges, que en els treballs del seu salvament i auxili de un modo tant admirable acaba de portarse.

Mentrestant el vaixell va cremant-se, cremant-se... I mida que avensava la tarda i la nit s'acosta, l'espectacle que ofereix és més imponent. En plena nit, és veu que el barco està convertit en un roent braser, apesar del tou d'aigua que l'encercla: les flames que, com aterradors llengües de foc, surten del seu fons i se l'enlairen per l'espai, enllumenen amb resplandors sinistres i esfereïdors tota la rada.

A l'endemà al matí encara crema, per més que s' comprèn que, agotant-se l'combustible, el foc ja no és tan viu. En cambi fumeja en gran manera.

Divendres els restes del bastiment fumejen encara. Unes quantes barques el remolquen més cap a la platja, deixant-lo devant mateix d'ont acaba el Passeig Verdader. A galledades de aigua ofeguen el caliu que queda. Va a provar-se de apropar el metall que's pugui, i a tal efecte's propis tripulants ajudats de altres, per disposició de la casa consignaria efectuen els treballs procedents. Air, dissapte, es dedicaven a la tasca de «desguasarlo», anantne extraient les setanta i pico toneladas de sorra, que el casco duia de lastre.

Segons notícies, ni barco ni carregament estaven assegurats; calculant-se les pèrdues ocasionades pel sinistre en uns vuitanta mil duros.

Com a resultat de una subscripció promoguda entre's seus amics pels senyors Benaprés i Ferratges, els tripulants del «Joaquina» han percebut la quantitat de 203 pessetes; haventne rebut 50 més, directament, de altres dos senyors.

Tocant campanes

Quan En Durán va a sessió ja's pot ben assegurar que l'home du la intenció de fer una proposició que podrà succeir si pa.

Una n feu dijous passat que boi sembla d'En Mitjans — qui, com ja està demostrat, hi té l' llavi molt trencat en «mocionar» coses grans.

Proposà, doncs, En Durán, amb frases, com d'ell, galanes, que des d'ara en endavant l'Ajuntament cobri un tant a aquell qui toqui campanes.

Si això's fes, a ben segü qu'en tota la població no hi hauria pas ningú que l'imposi trovés tan dú com el mateix regidó.

Perquè ay! en tocar campanes ell hi té tal trassa i manya, que molts cops ens venen ganes de nomenar des d'eixes planes primer campaner d'Espanya.

Mes, amb tot, pregunto jo amb intenció gens astuta: ¿ell el pagaria o no aquest arbitri en qüestió...? Perquè... si's pot fer matute...

JEP DE LA FITA

Carnet barceloní

Dissapte, 20. — Ens cau l'anima als peus al contemplar el bé de Deu de bellesa i encant que ja Mimi, la Lali i la Fifi Baccardi derramen en l'entrada llur a l'Hotel Continental. Aquestes madametes mereixen ser cantades, escrites i esculpturades com a requintes de gentilesa; mes no's propossem en la nostra missió de reportatge, i allunyem-nos de fer literatura com d'una mala cosa. Els «smarts» que aquest estiu els hi han fet la cort els sabrà grat aquesta nota escapadíssima que oferim als nostres escriptors galans per al seu desenrotlló. — Dugues mestresses sitgetanes de cases de modés fan compres a la Portaferriça. — S' inaugura el Circ Equestre al Teatre Tivoli.

Diumenge, 21. — Jocs Florals a la Bonanova, on surten premiats en Boloix i Canella, l' Artur Masriera, en Lluís Tintoré i altres que sentim no recordar. Un cop les cerimonies rituals efectuades, Mossén Es-tebanell pronuncia un discurs en català — és clar — donant les gracies i elogiant la ginenta catalana, tot esboçant el gran Maragall i exposant l'idea d'aixecar-li un monument a la Plaça de la Bonanova. — En el Teatre Principal, centre de reunió de la societat elegant de Barcelona, continuen projectant-s'hi pel·l·ules en espera de dies mellors. — Llegim la carta oberta de l'Ignasi Iglèsias sobre lo del Teatre català. Amén. — Aprencm que al «Pabelló de Mar» de Sitges s'és fet un grandíssim benefic pel «groom» recaudant-se 70 ptes.

Dilluns, 22. — Parada general de tram-vies durant mitj' hora. Els treballadors ho tenim molt malament. Tot aguantant ens diuen que en la cursa de braus de passat demà torcejaran els Gallos. — Saludem, sense que ell ens vegi, al distingit escenògraf Josep Vidal. — A ca l'Esteva y C. continua oberta l'exposició de vanos i al «Folians Català» s'hi exhibeix un ric sortit de bufons bibelots i bomboneres.

Dimars, 23. — Allò de que ja apretava el fret, en el nostre primer «Carnet» apuntat, fou qüestió d'un sol dia. Ara el sol torna a picar de valent, i és plaent presenciar el pas de les modistes lleugerament habillades i mostrant un escot de pit a nuca delirant. — Devant la casa de Correus ovirem al motociclista Nuvials. — A les deu de la nit, surt de la Llibreria Espanyola, l'impenitent humorista, genial pintor i comediògraf eminent, l'amo i senyor del nostre «Cau Ferrat» don Santiago Rusiñol junt amb don Antoni López i senyora qui pujant en un cotxe de punt van en direcció del Paral·lel.

Dimecres, 24. — Ntra. Sra. de la Mercé, patrona de Barcelona. «Rims de l' hora» a la «Veu de Catalunya», «Ecos» al «Poble Català» i fotografat al «Correo Catalán», en honor a la celestial Senyora. En els barris antics se celebren festes populars. No saltres anem al carrer del Dou. Aquest és el carrer per on ha passat i ballat lo més bó del jovent sitgetà. En plena tertúlia recordem els noms dels germans Font, den Joaquim Querol i den Joan R. Benaprés, que de bona salut disfrutim.

Dijous, 25. — Obligacions ineludibles menen marxar inesperadament cap a Nica i Berna an-En

DANDY

Secció Oficial

Administració de Consums

Compte detallat de les especíes entrades en aquesta vila durant el mes de Juliol de 1913, amb l'import dels drets de Consums i Escorxador.

Artícle	Import
Carns de bestia boví, llaner i cabrer, Consums i Escorxador.	11.183
Carns idem, extraordi.	306
Tindro, Consums i Escorxador	32.13
Olí de totes menes	734.58
Vins de totes menes	682
Arros, sigrons i ses farines	794.80
Arros, llegums seques i ses idem	91.29
Carbó vegetal	3.975
Sabó dur i tou	17.49
Carbó de kok	14.292
Alcohol, agüatants i licors	62.88
Sal comú	13.20
Consums per vi i tint i generós	20.35
Consums d'extraordi.	131
Total	4.826.40

Sitges, 31 de Juliol de 1913. — El Administrador, Joan Esteba.

Caixa Municipal

Entrades i surtides: de Juliol 1913	
INGRESSOS	
Sobrant de Juny.	1649.88
Joan Esteba, Administrador de l'arbitri de Matança: recaudació de Juliol	682.41
Alcalde, D. Pere Carbonell: a compte repartiment general atencions sanitàries.	293.12
Tresoreria de Hisenda: recarrec contribució industrial.	314.83
Joan Esteba, Administrador de l'impost de Consums.	3825.25
Total de ingressos.	6765.49

GASTOS

R. Castañó: trenta racions de palla i trenta de civada per a un cavall de l'Estat.	45.50
«Bayer, H.º y C.ª», de Barcelona: son compte d'impresos.	51.39
Idem id. id. id.	38.50
E. Calado: un sello de cautxú.	4
Vda. de Francisco Planas: per l'enllumenat públic durant el segon trimestre d'enguany.	934
Idem id.: per impostos, jornals i material idem id. id.	350.35
Empleats municipals: havers de aquest mes.	595.75
S. Robert vda. de Milà: honoraris al seu marit, com a primer Oficial de Secretaria.	50
L. Marcet: son compte lampisteria, primer semestre 1913.	83.25
R. Isabal: idem esparteria id.	43.05
R. Sardà: idem cerreria id.	37.75
G. Mirabent: idem materials id.	54.95
S. Forment: idem fuster id.	40
J. Bartés: pel treball de donar corda al rellotge públic en el mes de Juliol.	15
Idem materials idem id.	15
C. Mas: son compte viatges	10
B. Ferret: per jornals de peó.	7.50
A. Torres: treballs oficina.	75
B. Ferret: relació de jornals	42
Idem id. id.	7.50
F. Plana: llimpiesa Escorxador	41.65
T. Martí: retribució Escola.	25
R. Llopert: lloguer Escoles.	65
J. Ferret: compte de medicines suministrades per compte del Municipi durant el primer semestre d'enguany.	199
B. Ferret: relació de jornals corresponents al mes de Juny	57.50
Idem id. id. Juliol	100
Idem id. id. idem	50
F. Virella: a compte de costes judici de menor quantia	300
Tresoreria d'Hisenda: a compte cupo de consums enguany	314.83
P. Peixó: compte d'estancies de cuadra.	20.25
Joan Rius: compte de funerària.	45
Total de gastos.	3.760.47

RESUM

Ingressos.	6.765.49 ptes.
Gastos.	3.760.47
Sobrant per a Agost.	3.005.02 ptes.

Mercat Municipal

Recandació obtinguda: Juliol de 1913.
Pessetes: 519.25.
Sitges, 31 de Juliol de 1912. — L' Administrador, Lluís de Dalmau.

Provença i Catalunya

Amb motiu de les festes darrerament celebrades a Saint-Remy i en les quals nostre distingit amic el Dr. Diego Ruiz va pronunciar un magnífic discurs, que'ns ha enviat i, degudament traduït al català, fins al diumenge pròxim no'ns és possible insertarlo en aquestes columnes; nostre il·lustrat confrare «El Teatre Català» publica, firmat per X., el següent substanciós i patriòtic article:

Les festes que s'han celebrat a Saint-Remy i les que estan preparant-se per commemorar la batalla de Muret, fet històric decisiu de la sort de Catalunya; ens donen un bon motiu per a parlar de la germanor d'ambdós pobles, la Provença i el nostre, recordant l'època llunyana en què semblaven juntar-se llurs destins per a constituir una forta nacionalitat, veritable hereya de la civilització romana, i fantasia sobre lo que poden esdevenir en lo futur les relacions d'ambdós països, no pas dues races, tant lligats per vincles de sang, d'història i de pensament, que si junts han lluytat mes d'una vegada contra l'enemic comú, també han aïjuntat sovint la flor de llurs ideals, en pomell llairis i escaient, en homenatge i cortesia a la gentilesa i per a major gloria i augment de la cultura llatina.

Hi hagué un temps, l'edat d'or de la nostra civilització, en que'ls Pirineus no eren un obstacle per a la vida de relació fraternal entre'ls pobles d'ambdós vessants; els trovadors hi trescaven, papellonejant-hi, i els consideraven no com a frontera, sino com a centre d'atracció, com a cor d'una raça que's desvellava a la llum d'una no-

va civilització que nexia. Tot semblava encaminar-se a la formació d'una poderosa nacionalitat, la més culta i la més forta d'Europa, que amb el pensament i bellesa i amb la força d'una llengua perfectament literària, del tot formada, quan les seves germanes neolàtines no havien florit encara en obres de mèrit semblant, hauria extès els seus dominis pel món llatí.

La fatalitat volgué desviar aquest camí i la sort de Provença i Catalunya fou una altra, convertint, ademés, els Pirineus en barrera, perquè mai pogué pensar-se en una unió que havia d'esser un perill o un competidor temible per les civilitzacions francesa i castellana, que després havien de dominar, prenent per soculada els dos pobles venguts.

La desfeta dels albigensos apagà l'estel d'or de la patria provençal i la batalla de Muret fou el cop de gràcia donat a les ansies expansives de Catalunya.

¿Què més havia de fer nostra patria catalana per a anular-se ella mateixa, que resignar-se al paper de potencia secundària i teixir-se amb ses propies mans el vestit d'esclava com a poble i de baixa condició com a originalitat de pensament? La disgregació dels pobles en virtut del testament den Jaume I, que si sapigué fer una gran nació, també la va desfer, l'havé deixat abandonada la supremacia esdevinguda per la èpica expedició de catalans i aragonesos a Orient i la sumisió inexplicable al compromís de Casp, són els tres errors fonamentals que llençaren a la terra catalana a esdevenir una nacionalitat sense valor positiu, mentre creixen al seu entorn els païssos que li podien dir senyora.

Desde llavors passaren sigles i sigles en que els provençals i els catalans ens consideràvem — i ens ho considerem encara — com a estrangers; nosaltres per ells, som una varietat ètnica i lingüística d'Espanya; per a nosaltres, els provençals són francesos del Migdia i l'antic parentiu no'l sabem veure perquè estem al abric de dagues banderes distintes i hem, après ja a no conèixer-ns.

Però cas prodigiós! Al mateix temps que Catalunya començava, en el segle passat, son moviment de renaixença, a Provença s'anava formant un apostolat d'aimants del *Gai Saber*, que havien de fer revivre les glories trobadoresques i juntar, vulgues no vulgues, per la mateixa virtualitat de les coses, no pas per la voluntat dels homes, la prosperitat literària de Catalunya amb la provençal, com si fossin aspectes comuns a una sola raça i d'identica fisonomia. Roumanille i Mistral foren, entre altres, els precursors, els homes il·luminats, els grans vidents, de la renaixença provençal; Barcelona, mentrestant, restau-

rava els Jocs Florals, de pura nicaga provençalera, i en Víctor Balaguer, inspirat per un dolç presentiment, llunyà encara, potser proper, llençà la veu profètica «*Als Pirineus regnaràn*», i en ple entusiasme poètic els novells trobadors de Catalunya i Provença es comunicaven i visitaven com a fills de d'un mateix país, no com a veïns de patries diferents: així els felibres provençals guarden com un tresor la *copa santa* que van rebre dels catalans fa 45 anys a Saint-Remi mateix, i nosaltres conservem orgullosos el record de que el gran Mistral sapigué veure en el jove camperol, que era en Jacinto Verdaguer, al futur cantor de *L'Altàntida* i l'ungi solemniament amb les paraules «*Tu Marce-llus eris*», les mateixes que hauria adreçat anys abans en La Martine a l'autor de *Mireio*.

Més tart ja hi havien més desitjos, per part de noves generacions literàries de Provença i Catalunya, d'estrenger amb més intensitat els llaços, de covar l'ideal que assegurés per l'esdevenir el domini dels pobles d'Oc, deturat per la fatalitat de l'Historia. I un d'ells, dels provençals, ja diu: «*La plus de Pirineus dempei que Catalans e Occitans en conciencia de lor Pasad e de lor Avenir. Es pas Lois XIV qu'a fait açò: es lo verbe d'Oc mai potent que los conquistadors e los politiciens... es l'Alma de nostra Rasà que, asadohada de mort, vol tornar a la granda vida, a la vida obranta i triomfanta*».

I el nostre Maragall d'eterna recordança, escriu la seva incomparable *Glosa*, en la que llença aquell vent de profecia que parla altra volta dels Pirineus...

Però actualment, tots aquests somnis i aspiracions pertanyen al domini dels poetes, perquè tot lo que sembla una excessiva aproximació entre catalans i provençals ha de ser vista amb disgust per part dels Governos francès i espanyol, respectivament, que hi endevinaran el fonament de quelcom atenatori a l'actual integritat dels seus països. Per altra part, Catalunya, ha passat ja dels límits fantasies per l'imaginació dels poetes i vol fer efectiva la seva sobirania en tots els ordres de la vida, i a Provença sols es pensa en provençalés en qüestions de literatura, i no pas sempre, constituint els seus poetes un cènacle d'il·luminats i no pas capdill de muniions en rebel·lia com els catalans.

La diplomàcia i la política, ajudant a la secular indiferència i apatia del poble per tot lo que's refereia a la reivindicació de la seva personalitat, refredament més considerable a Provença que a Catalunya, consideran pecaminosa tota manifestació massa entusiasta i germiavola entre els dos pobles, i quan els uns als altres ens obrim

els braços per a estrenyèns, ens recordaran que una frontera ens separa i que ells són francesos i nosaltres espanyols, que si avui som amics, demà tenim el deure de deixar de ser ho, si els canons trenquen l'amistat decretada pel protocol.

Però si els nostres pensaments són alts i tenen algun valor en els futurs destins de l'humanitat, ja'ls passaràn els Pirineus, amb volada d'àliga juntant en suprema comunió les ànimes de Provença i Catalunya, les dues germanes filles de la llum, com diu bellament en Frederic Mistral!

Sessió de l'Ajuntament

ORDINARIA DEL 25

Se celebrà de segona convocatoria, baix la presidència del Sr. Alcalde, don Pere Carbonell Mestre, i amb assistència dels regidors Srs. Querol, Parera, Selva, Carbonell Soler, Julià i Durán.

Llegida i aprovada l'acta de la sessió anterior, es donà compte de varies comunicacions, entre elles una de l'Alcaldia de Vilanova, convocant a una reunió per a tractar de la instal·lació del Laboratori biològic que, segons disposicions emenades de la Superioritat, deuen instal·lar-se en la capital de cada Partit. En sa virtut, va comissionar-se al Sr. Alcalde per a que nomeni un delegat que assisteixi a la reunió esmentada.

Acte seguit va donar-se també lectura a una comunicació de l'Alcaldia ressenyant les gestions per ella practicades a l'objecte de lograr del Ministeri de Instrucció Pública la creació d'una nova Escola de Noies en aquesta vila, gestions que, degut a diverses i raonables circumstancies, ara han donat un resultat negatiu; i en conseqüència proposant que, apart s'espera reproduir la petició al Ministeri en ocasió que s'considerés més favorable, el Consistori i acordí desdonar la casa números 69 i 62 del carrer de les Parelladas, que s'havia llogat per a instal·larhi la desitjada Escola, i, ademés, nomenar una mestra auxiliar a la senyora mestra en propietat, que ajudés en aquesta en la seva difícil tasca, a fi i efecte de que resultés més profitosa per a les alumnes.

Les proporcions que en la seva comunicació fa la Presidència queden aprovades per unanimitat. Se aproven varis comptes per treballs, jornals i altres conceptes. Mitjansant les condicions de costum, es concedeix permís a D. Vicens Baqués

per a instal·lar un motor elèctric, de un cavall de força, en la seva casa n.º 18 del carrer de Jesús; com també a la raó social «Ferret, Plana y C.» per a instal·larne un altre, de dos cavalls, en la casa n.º 38 del propi carrer de Jesús.

A continuació passa a donar-se lectura al projecte de Pressupost municipal per al vinent any de 1914, presentat per la Comissió permanent d'Hisenda; projecte que desde la sessió darrera es trobava sobre la taula per a que'ls senyors regidors poguessin ferse millor càrrec del seu contingut.

En article apart i amb la extensió que's mereix ens ocupem dels incidents registrats amb motiu de la discussió del referit projecte, el qual quedà aprovat sense la més petita modificació ni esmena després d'haver-se acordat prorrogar la sessió, encara que amb el vot en contra den Julià i En Durán.

Acte seguit el senyor Durán denuncia que al bell mitj del camí del Sallerot fa dies que hi resta insepulcra el cadavre d'un pobre gos an el qual el seu amo tingué la mala idea d'afusellar en aquell lloc sense preocupar-se del mal efecte i mala olor amb que havia de mortificar a qui tronitzés pel esmentat camí. La Presidència promet procurar evitar la existencia de tan lleig espectacle.

El propi Sr. Durán demana que's gratifiqui els treballs extraordinaris d'un dependent municipal; mas se li convenç de que l'at dependent els dies festius i de mal temps no treballa i en cambi cobra d'igual manera, apart de que, ademés, es guanya de tant en tant algun quarto en feines extres que executa a hores compreses dintre les de la jornada regular, sense que aixís mai se li hagi descomptat ni un cèntim del sou que mensualment disfruta.

A proposta del Sr. Querol, s'acorda donar per terminat el contracte amb la Empresa a quin càrrec està el servei de l'enllumenat públic de la població, a l'objecte de que el Municipi desde el moment que ara hi ha més d'una Companyia que pot suministrar l'enllumenat pugui obrar amb més llibertat d'acció en quant a l'adjudicació del referit servei.

En atenció a elusions fetes pel senyor Durán, la Presidència dona compte de la seva intervenció en atendre als tripulants del pallebot «Joaquina», cremat en aquesta rada; i s'acorda fer constar en acta un vot de gracies per a tots quant contribuïren als treballs de salvament.

Es tracta d'algun altre assumpte de importancia relativa i s'ajexa la sessió.

CRONICA

Pels carabiners d'aquesta Comandancia, a la nit del passat dimecres fou sorprès en les proximitats de la platja de Aygua-dols un important «alijo» de contrabando, entre el qual sembla que s'hi comptaven més de vint bultos de tabac.

En el Prado Suburense avui aquesta tarda, després del ball de costum començaran a projectarse pel·lícules, com cada temporada d'hivern.

En son darrer quadern, que és el número 22 de la serie que porta publicats, la «Lectura Popular: Biblioteca d'autors catalans» dona als seus afavoridors una triada colecció de poesies líriques de l'inspirat poeta mallorquí, Mestre en Gai Saber, Mossén Costa Llovera.

El vinent quadern, que correspon sortir el dijous pròxim contindrà la discutida obra escènica de nostre insigne Rusiñol titulada «L'Heroe».

Es trova malalta de alguna gravetat, en aquesta vila, la respectable senyora D.ª Rosa Artigas de Mestre, de Sant Pere de Ribas, mare política de nostre apreciat amic D. Antón Camps, a la qual el dimecres al vespre foren administrats els Sants Sagraments.

No cal dir quant celebrarem el restabliment de la malalta.

En el Teatre del Retiro la Companyia Pubill-Roca darrerament hi ha representat les obres «El Mistic» i «La Tosca»; anunciant-se per avui «El Nuvi».

Com tots els anys, el pròxim dimars, últim de mes, tanca ses portes el Balenari «Pabellón de Mar»; però en obsequi a algunes persones necessitades dels banys de pila, aquets funcionaran fins el dia 6.

En la Estació del Ferrocarril durant el mes d'Agost d'enguany van despatxarse 1.300 bitllets més que en igual temps de l'any passat.

IMPREMTA Y LLIBRERIA : J. SANTACANA
CARRER DE LES PARELLADAS, 9 : SITGES

Grandes Almacenes

BELEN

Carmen, 8 Barcelona

ESTABLIMENT DE JARDINERIA Sucursal de HORTICOLA: Ignasi Conillas

Santiago Rusiñol, 1 bis : SITGES Rargó, 306 y 308 : BARCELONA

Construcció de Parcs i Jardins: Adorno de Salons per a banquets i bodes: Tot lo concernent al ram de Floricultura: Exportació a provincies i Ultramar d'arbres fruiters i d'adorn: Especialiat en tota classe de plantacions per contracte, etcètera, etc.

Las demandas son cumplimentadas amb tota urgencia

Caltas a màquina

Qui'n necessiti pot dirigir-se al carrer de Jesús, 11, «Café Colón», hont hi trovarà variats mostruaris: Preus molt módics. — S'ensenya brodar a la màquina. —

: BLANCO REFUGIO :

Guia espiritual de Sitges

por el Dr. Diego Ruiz

Es troba de venda a aquesta impremta

Edició de lujo, 3 ptes.

Edició económica, 1 pta.

Medicina Natural y Baños de Sol

El autor es el fundador de la cura atmosférica, que hoy forma la base del tratamiento en los sanatorios naturalistas.

Según «Riklis», la salud y una larga vida dependen:

1.º Del movimiento normal de las materias en nuestro cuerpo.

2.º De un sistema nervioso y vascular bien desarrollado y fuerte.

Enseñar cómo se obtiene esto por las mismas fuentes de la vida es lo que el autor se propone en este libro, en el que de una manera concisa traza todas las aplicaciones de la naturopatía que más resultado han dado tanto en su larga práctica como en la de los demás sanatorios naturalistas. El libro constituye una perfecta guía para médicos y enfermos.

El tratado sobre los baños de sol tiene especial valor, porque con los datos sobre tan notable remedio se le podrá usar con la delicadeza que su misma eficacia requiere.

Nou Horari de Trens de Sitges a Barcelona i vice-versa

Núm. del tren	Cap a Barcelona	Sortida de SITGES	Arribada a Valcarlos	Arribada a Garraf	Arribada a P. Gracia	Arribada a Barcelona	Classe de cotxes-vagons
974	Carga de Tarragona.....	5 06	5 17	5 38	7 09	7 30	3.ª
902	Correu de Valencia.....	7 02	7 11	7 26	8 34	8 48	1.ª 2.ª 3.ª
906	Lleuger de Tarragona.....	8 31	8 38	8 49	9 45	9 59	2.ª 3.ª
908	Mixta de Tarragona.....	9 43	9 51	10 03	11 15	11 29	3.ª
844	Mixte de Madrid.....	11 36	11 45	12	13 13	13 27	1.ª 2.ª 3.ª
842	Lleuger de Vilanova.....	13 52	14	14 18	15 08	15 22	2.ª 3.ª
846	Correu de Madrid.....	16 18	16 26	16 42	17 34	17 48	1.ª 2.ª 3.ª
926	Exprés de Valencia.....	17 16	—	17 34	18 10	18 22	1.ª 3.ª
848	Lleuger de Sant Vicens.....	19 20	19 28	19 42	20 31	20 45	2.ª 3.ª
938	Mixte de València.....	21 30	21 38	21 52	22 57	23 10	2.ª 3.ª

Núm. del tren	Cap a Sitges	Sortida de Barcelona	Sortida de P. Gracia	Arribada a Garraf	Arribada a Valcarlos	Arribada a SITGES	Classe de cotxes-vagons
701	Omnibus per Picamoixons.....	5 26	5 39	6 32	6 47	6 56	1.ª 2.ª 3.ª
911	Exprés per Valencia.....	8 38	8 49	9 26	—	9 43	1.ª 3.ª
845	Correu per Madrid.....	9 12	9 24	10 18	10 32	10 40	1.ª 2.ª 3.ª
981	Carga per Tarragona.....	10 05	10 05	12 15	12 29	12 45	3.ª
847	Lleuger per Vilanova.....	11 32	11 46	12 33	12 47	12 55	2.ª 3.ª
853	Correu per Reus.....	12 50	13 03	13 50	14 03	14 11	1.ª 2.ª 3.ª
843	Mixte per Madrid.....	15 02	14 15	16 16	16 29	16 38	1.ª 2.ª 3.ª
933	Lleuger per Tarragona.....	18 11	19 24	19 11	19 25	19 35	2.ª 3.ª
939	Correu per Valencia.....	20 01	20 14	21 05	21 20	21 30	1.ª 2.ª 3.ª

* COTILLES *

GRANS NOVELTATS

Enriqueta Poch de Escoda

Major, 6, l.º 1.ª : SITGES

Propietaris de Vinyes

Assegureu les cullites contra les pedregades!

Companyia de Segurs L'ABEILLE

Informes i detalls:

B. Carbonell Batlle: Parellades, 5

BALUAR DE SITGES

SETMANARI CATALA

ES VEN A BARCELONA:

Kiosko del LICEO

Rambla: Cantonada carrer S. Pau

POLVO NOËL

ANTISÉPTICO

ESCOCIDOS DE LOS NIÑOS ESCALDADOS

SUAVIZADOR DE LA PIEL

PARA DESPUES DEL BAÑO Y TOILETTE

PARA DESPUES DEL AFEITADO

UNICO AGENTE PARA ESPAÑA PORTUGAL Y AMERICA LATINA

JOAQUIN FAU-MALLORCA 184-BARCELONA

Botes a 0'35 y 0'60 ptes

y bote metal lujo a 1'25.

En Farmacias y Droguerías

Tarjes postals ilustrades

Varieat assustit d tota mena: 9, Parelladas;

Tipografia de Jacinto Santacana Parera

: Carrer de les Parelladas, 9 : Sitges :

Servei de viatgers i encàrrecs ràpids
de SITGES a VILANOVA i vice-versa

Jaume Raventós Miralbent

HORES DE SURTIDA DE LA TARTANA:

SITGES

De can LETUS: matí, a dos quarts de 9; tarda, a dos quarts de 3

VILANOVA

De cal Correué: matí, a tres quarts de 12; tarda, a les 6 en punt

Es reben els recados aquí: Jesús, 161

AMPISTERIA DE UIS MARCET ESTEBANELL

Instal·lacions de llum elèctrica, telèfons, ventiladors, timbres, para-llamps, etc.

Variat assortit de aparatos para electricitat i Bombetes de les millors marques i demés materials concernents al ram de Lampisteria.

Carrer de Sant Pere, 11

Sitges

PANADERIA

Hispano-Americana

Forn modern, en el que s'elabora amb tanta perfecció com en els millors forns de les principals capitals.

Gran varietat en Pa Americà, fet amb llevats especials i de suma digestió.

Pa Francès, Anglès de màquina, i de Viena, fresc tots els dies.

Pa dels Marroquí, especialitat de la casa, del qual, pel seu saborós paladar, cada dia se'n fabriquen a cents amb destí al consum de varis pobles de aquesta comarca.

Galetes Mantega, Anís, Americanes. Ademés, tots els dies festins s'elabora la exquisidíssima i sens rival

PASTA DE MONA

coneguda ja per tot el públic, per la seva

FINURA I SUPERIORITAT

Premiada amb diploma i medalla d'or en la Exposició de Barcelona de l'any 1912.

ANTÓN. CARBONELL

Carrer de Jesús, 4; Sitges

SOBRE-MONEDER

PERA LA CIRCULACIÓ DE VALORS EN METALL

Servei Postal Oficial, creat per Real Decret de 30 de Novembre de 1899

El Sobre-Moneder circula entre tots els pobles de la Península, Islas Balears, Canarias y Costas de Africa, y ahont no hi hagi Administració de Correos, están obligats a admetre a la circulació els carters y peatons rurals. El Sobre-Moneder és el medi més còmode, senzill y segur para remetre diner per correos certificats, desde cinch céntims fins a 50 pessetes, en qualsevol classe de moneda y en tota mena de fraccions. Ab el Sobre-Moneder s'evitan al públic las molestias de tots els sistemes de giro; no és necessari el requisit de coneixement y s'entrega pel carter en el domicili del destinatari, encara que sigui en el poblet més petit. És indispensable para encàrrecs al Comerç, subscripcions de periódics, demandas de llibres, pensions, mesades, etc., etc. Unich que resolt las dificultades de giro de petites quantitats. El Sobre-Moneder té la garantia del Estat, que abona la quantitat declarada en cas de extravío. La Companyia Arrendataria de Tabacos té la exclusiva para la venta del Sobre-Moneder; l'expèn en tots els Estanols al preu de 25 céntims y abona als seus expendedors el 10 per 100 de Premi de venta. Las demandas als Representants y subalterns de dita Companyia Arrendataria en cada Provincia.

Oficina: Serrano, 16; MADRID

Llapis de color y Capses de pintura

Objectes d'escriptori: Carrer de Parelladas, 9

Compañía Proveedora de Carnes ALEMANY (S. en C.)

Proveedores de S. E. el Doctor Laguarda, Obispo de Barcelona; de los Sres. «Badosa y C.» de Garraf; de la fábrica cementos de los Sres. «M. C. Butsem» y Fradera y otras altas empresas.

Domicilio social: San Francisco, 54: SITGES

Esta casa expende en sus mesas de la Plaza Mercado carne de Ternera procedente de las famosas ganaderías de Galicia, a 1 peseta libra.

Carnero a 0'70 ptas. los 400 gramos.

Cordero a 1 peseta los 400 gramos.

Cabruto a 1' peseta los 400 gramos.

Castrón a 0'60 ptas. los 400 gramos.

Mesas en la Plaza del Mercado, números 4, 8 y 9

Servicio domicilio por dependientes de la casa

Camiseria y Corbateria

32, BOQUERIA, 32

BARCELONA

GRAN ASSORTIT

en

camisas, corbates, mocadors y tots els articles pertanyents al ram

La Camiseria que ven més barata Especialitat en camisas a mida

Las manufacturas alemanas al precio de coste más 10 por 100

Relojes de toda clase
joyería y platería
máquinas para retratar (desde 25 Ptas.)
cinematógrafos (desde 50 Ptas.)
máquinas para coser (desde 75 Ptas.)
máquinas para escribir (desde 100 Ptas.)
bicicletas (desde 75 Ptas.)
motocicletas (desde 300 Ptas.)
automóviles (desde 3000 Ptas.)

armas de toda clase
juegos y lentes de última moda
muebles de toda clase
confección para Señora y Caballero

poniéndose en cuenta el precio original de coste. El beneficio de la casa consiste únicamente en 10 % que se aumentan el precio de coste mencionado.

Por ejemplo: N.º 10000 A., reloj de oro para Señora
precio de coste Ptas. 22'50
más 10 % » 2'50
precio de venta Ptas. 25'00

Se efectúan pedidos desde 25 pesetas en adelante

Facilidades de pago para personas de garantía

En todos los ramos susodichos hay constantemente objetos usados que por cualquier motivo se venden a precios excepcionales. — Una lista mensual de tales ocasiones se manda a

quien la desee. — Pídanse ofertas (incluyendo el sello para la contestación) a la casa

Arnold Feuer, Berlin-Charlottenburg, Gervinusstr. 24

Los respectivos catálogos con dibujos y precios se mandan contra envío de 1 peseta en sellos de correo que el hacer un pedido se deduce del importe. Indíquese el artículo que se desea.

Cartas para Alemania cuestan 25 céntimos. No se pueden admitir las cartas insuficientemente franqueadas.

Se admiten representantes serios

TUPINAMBA
TOSTADERO DE CAFÉ
AROMA CONCENTRADO con REAL PRIVILEGIO
TODAS LAS CARTAS DE COM. CADA PAGO DEL DEPÓSITO A LOS SEÑORES AGENTES
Sucursal en SITGES:
JOSÉ BARTROLÍ, Nueva, 11

Tintes Stephens

Tipografia i Llibreria Santacana
Carrer de les Parelladas, n.º 9

IMPRENTA
JACINTO SANTACANA
SITGES

Máquina SINGER

para coser y bordar y para toda clase de Industria en que se emplea la costura.

SE CEDEN TODAS LOS MODELOS A 2'50 pesetas semanales

Las hay Industriales, Domésticas, Rotativas, Oscilantes, Vibrantes y Familiar recíproca. PIDANSE CATÁLOGOS ILUSTRADOS

Representante en Sitges:

JOSE SELVA: Calle Auguà, 4

en donde encontrarán, como siempre, toda clase de piezas, agujas y demás accesorios exclusivamente para las acreditadas máquinas de la CASA SINGER

NOMBRE REGISTRADO

PHOSPHORRENAL • ROBERT

RECONSTITU ENTE granulado - elixir - inyectable

PREPARADO POR JOSÉ ROBERT SOLER

— INGENIERO QUÍMICO Y FARMACÉUTICO —

Calle Lauria, 74

FARMACIA

BARCELONA

ARCA REGISTRADA